

Дінеш Юрій Володимирович

Не минуло даремно батькове навчання. Ще малим Юра тягнувся до техніки, постійно з хлопцями щось ремонтували: то мотоцикли, то трактори. Тому я знала, якщо брата візьмуть на війну, він буде зв'язаний з технікою. Але Юра не став чекати повістки, а на початку червня 2022 року пішов добровольцем захищати свій рідний край від російських окупантів.

Народився Юрій 17 лютого 1980 року в місті Ізюмі Харківської області. Через рік родина переїхала в село Некременне. Навчався в Некременській загальноосвітній школі. Після закінчення 9 класів поступив до Олександрівського СПТУ № 148. Під час навчання знайшов своє кохання і через рік після закінчення закладу одружився та переїхав з молодою дружиною в село Новобахметьєве. Там розпочав трудову діяльність: спочатку працював трактористом в колгоспі, а коли родина почала збільшуватися, почав працювати в шахті.

Добрий, веселий, люблячий батько. Разом з дружиною виховував трьох доньок: Дар'ю, Олександрю та Кіру. В село приїздив нечасто, адже робота і родина забирали багато часу.

Ми любили їздити до брата у гості. Він постійно зустрічав і виряджав нас з посмішкою на обличчі. Саме таким я завжди його і пам'ятатиму.

На жаль, в одну мить закінчилося мирне життя в Україні і щасливе життя нашого героя Юрія. Він добровольцем пішов захищати свободу нашої держави.

Нелегке випробування випало на долю Юрія. Як механік – водій він вивозив з поля бою поранених і загиблих побратимів. Бачити і розуміти, що втрачаєш своїх друзів, дуже важко. Крім того постійні обстріли... Перед очима Бахмут, Лиман, Харківщина... 6 травня 2023 року зупинилося серце Юрія Володимировича Дінеша.

Вічна та світла пам'ять, тобі Юрій! Ти завжди з нами!

*Спогади сестри Альони
Літовченко*

